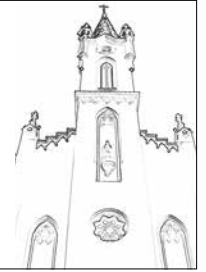

Regina Krónika

reginamundiplebania.hu
facebook.com/regmun14

A Regina Mundi Plébánia ingyenes havilapja
XVI. évfolyam 11. szám 2015. november 1.

Mindenszentek és halottak napja

Mindenszentek a katolikus egyházban az összes üdvözült lélek emléknapja, a protestantizmus az elhunytakról emlékezik meg ilyenkor. Az ezt követő halottak napja fokozatosan vált egyházi ünnepből az elhunytakról való általános megemlékezésé.

November 1-je mindenszentek ünnepe, november 2. pedig halottak napja a keresztény világban. A 4. században mindenszentek ünnepét a pünkösd utáni első vasárnap ülték meg, és az ortodox keresztény egyház ma is ekkor tartja. A kezdetben az összes keresztény vértanúra, később „minden tökéletes igazra” emlékező ünnep a 8. században tevődött át november 1-jére, egy kelta ünnep időpontjára. Jámbor Lajos frank császár 835-ben IV. Gergely pápa engedélyével már hivatalosan is elismerte az új ünnepet, így ettől kezdve a mindenszentek az egész katolikus kereszténység ünnepe lett.

Általános szokás, hogy mindenszentek napján rendbe teszik, és virággal díszítik a sírokat, amelyeken gyertyát gyújtanak a halottak üdvéért. A gyertya fénye az örök világosságot jelképezi, a katolikus egyház szertartása szerint a „temetők nagy keresztjénél” ma is elimádkozzák a Mindenszentek Litániáját, és megáldják az új síremlékeket. Magyarország egyes vidékein harangoztattak a család halottaiért, máshol ételt ajándékoztak a szegényeknek. Sokan úgy tartották, hogy a halottak ezen az éjszakán kikelnek a sírból, így a családi lakomán nekik is terítettek, és minden helyiségben lámpát gyújtottak, hogy eligazodjanak a házban. Egyes falvakban ezen a napon választották meg a bírót, fogadták fel a cselédeket. Mindenszentek Magyarországon 2000 óta, ötven év után ismét munkaszüneti nap.

A mindenszenteket megelőző naphoz kapcsolódik az angolszász eredetű halloween is, ennek elnevezése az angol All Hallows Eve kifejezésből származik, ami magyarul annyit tesz: mindenszentek éjszakája. Ez a kóbor lelkek, a kelták halotti istenének éjszakája.

A november 2-i halottak napja jóval későbbi eredetű: Szent Odiló clunyi apát 998-ban vezette be emléknapul a Cluny apátság alá tartozó minden bencés házban. Hamarosan a bencés renden kívül is megülték, és a 14. század elejétől a katolikus egyház egésze átvette. A halottakról, elhunyt szeretteinkről való megemlékezés, az értük való közbenjárás a purgatórium (tisztítóhely) katolikus hittételén alapul. Azoknak, akik Isten kegyelmében hunytak el, de törlesztendő bűn- és büntetéstester van még lelkükön, Isten színe előtt meg kell tisztulniuk. Lelkileg nagy vigasztalás a hátramaradottaknak, hogy tehetnek valamit elköltözött szeretteikért imával, vezekléssel, szentmisével. A halot-

tak napi gyászmisék az örök életről és a feltámadásról szólnak.

E napon gyertyákat, mécseseket gyújtunk elhunyt szeretteink emlékére. A szokáshoz kapcsolódó némely népi hiedelem szerint ennek az a célja, hogy a világosban a „véletlenül kiszabadult lelkecskék” újra visszatáljanak a maguk sírjába, ne kísértsenek, ne nyugtalanítsák az élőket. Azért kell megszüpíteni ilyenkor a sírokat, hogy a halottak szívesen maradjanak lakhelyükben, a bukovinai magyarok még ennivalót is vittek a temetőbe. Aki ezeken a napokon nem tud kimenni a temetőbe, az otthon gyújt gyertyát, néhol úgy tartották, hogy akié a családban a legelőször leég, az hal meg leghamarabb.

forrás: MTI

Mindenszentek és „minden-hétköznapiak”

Novembert mindenszentek ünnepével kezdjük. Természetes beidegződésünk,

hogy a szenteket különb embereknek tartjuk, mint magunkat. Ez részben nem baj, mert legalább burkoltan, de beismerjük, hogy lehet szentté válni. Akkor lesz ebből baj, ha teljesen kétváltástjuk a szenteket és az ún. nem szenteket. Nagy kísértés még a hívőknek is, mondván, hogy Isten azokkal foglalkozott, kegyelmi fürdőben lubickolhattak, bezzeg itt vagyunk mi a mindennapi nyavalyáinkkal, befizethetetlen csekkje-

inkkel, és borzasztó várólistáinkkal. Mi nem nagyon akarunk a Mindenszentek közé jutni, elég nekünk a „minden-hétköznapiak” tábora. A mai ember nem Istentől várja élete jobbúlását, hanem teljes mértékben önerőből képzelel, sőt néha erőlteti is. Az ünnepekből hétköznapiakat csinál, a hétköznapiakból meg ünnepeket, és ebből tényleg egy olyan egyveleg születik, amelyben ünnep és hétköznapi egyaránt eltűnik.

Ha Istentől fogadjuk el az ünnepeket, akkor a mindenszenteket is elfogadjuk, s hozzá tudjuk illeszteni hétköznapi zarándok életünket. Ha viszont magunkat ünnepeztetjük (akár az önsajnálattal is, hogy központban legyünk), akkor nemcsak ünnepeink, hanem hétköznapijaink is a közönségesség mocsarába süllyednek.

Forrás: Sánta János írásaiból

A Kolping család lelki gyakorlatára Badacsonytomajon (Szeptember 10-12.)

A Nyugati Körzeti Kolping Szövetség ez évi lelki gyakorlatának fő témája: a hit, remény, szeretet volt. Földi István atya, a badacsonytomaji Kolping család prezese elemezte a mindig aktuális témát.

Rövid összefoglaló gondolatok a három nap elmélkedéseiből:

A hit nemcsak ismeret, tudás, hanem megélt „evangélium.” Nem elég csak tudni, hogy van Isten, élni is kell! Nagyon fontos, hogy milyen Isten-képet alakítunk ki a gyerekekben. A család mindig együtt menjen szentmisére; a gyereket nem küldeni kell, hanem vinni. A közös élmény már Isten-tapasztalás is. Gyakorlatias, megélt hit kell, állandó Isten-kapcsolat, folyamatos beszélgetés Istennel. A hit személyre szabott ajándék, amit azért kaptuk Istentől, hogy jóra használjuk.

A remény. Sok régi mondás utal arra, milyen sokat jelent/jelentett mindig az emberek számára a remény. „A remény hal meg utoljára.” A reménytelenség ellenére is reménykedem.”

A teremtettség állapota tiszta fehér lap. Innen indul el minden ember, és az idő múlásával válik érzékennyé a jóra, a rosszra. A cél: az időtlen, örök boldogság. Legfőbb reményünk, hogy ezt elérjük. Tudjuk, hogy Jézus megváltott, és így eljuthatunk a mennybe. Ő minden ember bűnét magára vette, megmutatta, hogyan szeressünk, hogy halálunk után Istenhez juthassunk.

A szeretet. Isten szeretetéből lett az ember, ezt a szeretetet kell szétszárni. Szeretve tanulunk meg szeretni.

Jó szeretve lenni, jó ezt továbbadni. Az ember a másik ember szeretete által válik igazán emberré. Isten tükörképévé akkor válunk, ha megvalósítjuk a Szentháromság szeretet-egységét itt a földön. Az igazi szeretet nem szép szavak által él, hanem tettekben. Nagyon fontos, hogy mindig kérjük az „utánpótlást”, az erőt az örök Szeretettől, hogy mindig legyen mit adnunk. Az igazi szeretet nem rutin; figyelni kell a másik emberre: mire van szüksége. Észre kell venni a másik ember szeretetét, és meg kell köszönni! Ez az érzés ne legyen természetes, megszokott, vagy esetleg elvárt és kikövetelt! Észre kell venni Isten szeretet-megnyilvánulásait, és hálát kell adni érte. Próbáljunk meg úgy szeretni, mint Isten: nem méríckélve, nem nézve: megérdemli-e a másik ember a szeretetünket.

Fogarasiné Simonyi Erzsébet

Ady Endre Halottak napján

Halottja van mindannyiunknak,
Hisz percről-percre temetünk,
Vesztett remény mindenik percünk
És gyászmenet az életünk.
Sírhatolunk, gyászolunk mindig,
Temetkező szolgák vagyunk!
- Dobjuk el a tettető álcát:
Ma gyásznapp van, ma sírhatunk!
Annyi nyomor, annyi szenny, vétek
Undorít meg e sárgolyón...
Hulló levél hányszor feledtet
A megváltó, a gyilkos ón!...

OVISMISE ÉS MÁRTON-NAPI LÁMPÁS FELVONULÁS

November 14-én, a Regina Mundi-templomban a 18 órakor kezdődő szentmise után, a Szilágyi keresztény iskola tanulói a Szent Márton-legendából jeleneteket adnak elő. Ezt követően lámpás felvonulást tartunk a Szentháromság térére. Mindenkit szeretettel várunk!

Óh, hányszor kell a sírra néznünk,
Hogy vigasztaljuk önmagunk -
- Dobjuk el a tettető álcát:
Ma ünnep van, ma sírhatunk!...

A császárnak, ami a császáré

„Jaj, ne viccelj már! Dehogy szoktam egyházi adót fizetni, dobok én eleget minden vasárnap a perselybe!” Gyakran hallunk ehhez hasonló mondatokat. Rövid cikkemben most igyekszem tisztázni, mit is jelent az egyházi adó? Miért kell ezt akkor is fizetni, ha minden vasárnap dobok a perselybe? Egyház-finanszírozás kicsit más szemmel.

Hazánk egész területe körzetekre van felosztva, amit úgy hívunk: egy plébánia területe. Amikor valaki új helyre költözik, változik az „illetékes plébánia”, be kell jelentkezni abba az egyházközségbe, ahová lakóhelye szerint tartozik. Az „egyházi adót” amelynek javasolt mértéke az éves keresetünk 1%-a, ide kell fizetnünk. Amikor esküvőt, keresztelőt, vagy temetést szeretnénk (azért ezeket emeltem ki, mert ez az a 3 dolog, ami miatt akár idegenként is fel kell keresnünk azt a plébániát, ahova lakóhelyünk szerint tartozunk) rögtön felteszik a kérdést, hogy az egyházi adót befizettük-e? Ezt ne vegyük szörszálhasogatásnak. Ez nem amolyan kenőpénz, ami ha el van rendezve, akkor megnyílik az út az egyház „szolgáltatásai” felé. Az egyháznak nincsenek szolgáltatásai. Szentségei vannak, amelyeket kiszolgált. Magára vállalja az anyakönyvezést, amiért nem kér egy fillért se, mert ezt fizetjük ki az egyházi adóban. Találó a kifejezés, ezt az „Egyházközség fenntartására fizetett hozzájárulás”-nak hívják.

Jó, ha tisztában vagyunk vele, hogy egy közösség életének anyagi természetű igényei is vannak: a hittanterem fűtése, a plébánia épület működtetése, felújítása, esetleg a plébánia fenntartásában működő iskola, óvoda, közösségi csoport, énekkar mind-mind az egyházközség költségvetésére támaszkodik. A plébániának kell fizetnie a papot, a kántort, a sekrestyést, és a többi alkalmazottat. A liturgiához szükséges felszerelésekről (ostya, bor, virág, tömjén) rendszeresen gondoskodni kell. Ezen kívül mosatni kell a szertartásoknál használatos ru-

hakat, terítőket. Ez együttvéve nem kis tétel.

Fontos tehát, hogy az „egyházi adó” a plébánián marad, ebből fedezzük kiadásainkat.

Egy mondat a perselypénzről

Ami rögtön az elején lényeges különbség a fenntartáshoz fizetett hozzájáruláshoz (egyházadó) képest, hogy a perselypénz egy részét tovább kell adni az egyházmegyei alapba. Például az évente rendszeresen meghirdetett gyűjtések: Misszió, papnevelés céljából, karitás, Péter-fillér, stb. A mi esetünkben a veszprémi érsekségen pontos kalkulációk állnak rendelkezésre, hogy egy adott lélekszámú egyházközségtől hány forintnak kell(ene) a közös kaszába beérkeznie.

Évente vannak különféle perselygyűjtések: Szent Erzsébet, Péter-fillérek, Szentföld javára, stb. Mindig meg van adva, hogy melyik hónap hányadik vasárnapján. Ezt teljes egészében tovább kell küldeni az egyházmegye felé.

A perselypénz „teológiája”

Régen adományt vittek, amit szétosztottak a szegények között. Szent Mónikáról, Szent Ágoston édesanyjáról is feljegyezték, hogy minden misében vitt bort az oltárhoz, azaz adományt, melynek egy részét a szegények között osztották szét, másik részét pedig a liturgiában használták. Tehát ne feledjük, perselypénzünk a szertartáshoz való hozzájárulás és a szegények támogatása. Illik megfizetni akkor is, amikor nyaralunk, és idegen helyen vagyunk! Észrevétel! Az elmúlt időben radikálisan megfogytak a kedves testvérek perselybe bedobott összege, nem firtatom, és jogom sincs hozzá, hogy mások pénztárcájában kutassak, de érezzük át annak a felelősségét, hogy a templom, a plébánia, és a hozzá tartozó fenntarthatóság a mi lelkiismeretbeli kötelességünk is. Mi az a stóladíj?

Így hívjuk azt az adományt, amit az atya az elvégzett tevékenysége (keresztelés, esküvő, temetés) után kap. Miseadománynak is szokás nevezni, talán ez szebb kifejezés, és jobban kifejezi a tartalmát is. A hívő, aki kéri, hogy az ő szándékára mondjanak misét, ezért némi adományt ad. Jogi oldaláról nézve a dolgot, az Egyházi Törvénykönyv (CIC) úgy rendelkezik, ha ez csekély, akkor is el kell mondani a misét. Az egyházmegyéek hatáskörébe tartozik, hogy szabályozza, milyen arányban kell elosztani ezt a pap, a kántor, a sekrestyés és a templom (világítás! + fűtés!) között.

Intenció – „A püspök atya szándékára” – ad intentionem ordinarii – Ez meg mi?

Minden szentmisét egy bizonyos szándékra ajánlunk fel. Élő és elhunyt családtagjainkért, szeretteinkért. Van olyan, hogy például valaki „adományoz” pl. 100 ezer forintot, és azt kéri, hogy 25 évig minden december 25-én mondjanak egy misét az ő szándékára. Ezt régebben gregorián sorozatnak hívták). Vannak olyan templomok, ahol így sok mise „képződik”: sokan kopogtatnak be az irodába, azzal a kéréssel, hogy van egy kedves halottam, mondjanak érte 50 misét. Amikor több intenció gyűlik össze, mint ahány mise az adott helyen elmondható, ha kifejezetten nem kérték ennek ellenkezőjét, tovább lehet adni a „feladatot” egy másik atya számára, akinek esetleg kevesebb „szándéka” van. Példának okáért a kommunizmus éveiben így segítették Nyugatról az itthoni atyákat, hogy „intenciókat” küldtek. Régen a különböző jámbor társulatok miseszándékaiból és miseadományából egyes atyák egész életükben eléldegéltek, annyi volt mindössze a feladatuk, hogy bizonyos időközönként a megadott szándékra ajánlják fel a szentmisét. Ma a plébánosnak a rábízottakért hetente miséznie kell. Ez évi 52 misét jelent. Ebből 12-szer a püspök atya szándékára „ad intentionem ordinarii” mutatja be a plébános a misét.

Még egyszer kedves testvérek, egyházunk önfenntartó, de ez nem azt jelenti, hogy a papnak kell fenntartani, hanem a közösség saját érdekeként mindannyiunk felelőssége, hogy egyházközségünk jól és zökkenőmentesen működjön.

Hálámat szeretném kifejezni mindazoknak, akik rengeteg áldozatot hoztak és hoznak egyházközségünkért, kicsik és nagyok egyaránt. A templom szépsége tisztasága a hívek áldozatvállalásának köszönhető. A mindenható jó Isten

fizessen meg mindenkinek jóságáért a jelen élet örömeivel és az eljövendő örök dicsőséggel.

László Dezső plébános

Sajtóapostolok találkoztak Mátraverebély-Szentkúton

Tizennegyedik alkalommal találkoztak a MAKÚSZ szervezésében az egyházmegyei és egyházközségi lapok munkatársai október 16. és 18. között. Idén a rendezvénynek megújult nemzeti kegyhelyünk, Mátraverebély-Szentkút adott otthont, amelyet Kálmán Peregrin kegyhelyigazgató mutatott be a résztvevőknek.

Fotó: Demény Anna

A Magyar Katolikus Újságírók Szövetsége (MAKÚSZ) által szervezett találkozón Dobszay Benedek OFM tartományfőnök a ferencesek sokrétű tevékenységéről beszélt, amely magában foglalja a középiskolai és szakiskolai képzést, a szociális és hajléktalan-ellátást, a mentálhigiénés képzést, az autistaközpont fenntartását, a lelkipásztori munkát és a kulturális örökségvédelmet is.

Szabó József, a gyöngyösi Autista Segítő Központ lelkivezetője a Magyarországon egyedülálló oktatási és szociális intézmény rendkívüli felkészültséget és elhivatottságot igénylő szolgálatáról és azokról a nehézségekről szólt, melyek mindennapjaikat jellemzik.

Lendvai Zalán, a pasaréti templom plébánosa a közösség – nem csupán a hívőket elérő – sokszínű kommunikációs tevékenységét mutatta be előadá-

sában programfüzetek, szóróanyagok segítségével.

Kiss Didák ferences szerzetes vetített képes előadásában hasznos útmutatást nyújtott a fotózáshoz. Testvérével – Kiss Gáborral, a Tinta Kiadó vezetőjével – együtt interaktív program keretében mutatták be kép és szó kapcsolatát, a magyar nyelv gazdagságát.

Szabó Irén, a sárospataki Római Katolikus Egyházi Gyűjtemény vezetője a Szent Erzsébet Házzal és a Szent Erzsébet-útról beszélt fotókkal illusztrált előadásában.

A gazdag program egyik különlegessége volt Kürnyek Róbert beszámolója a zalaegerszegi Szűz Mária Szeplőtelen Szíve Plébánia létrejöttéről és a közösség építéséről. Nyirán János fődiakónus a görögkatolikus egyház szervezeti változtatásait mutatta be, míg a magyar helyesírási szabályok változásáról Pölcz

Ádám, a Magyar Nyelvi Szolgáltató Iroda vezetője beszélt.

Az E-plébánia.hu honlapot Paksa Tamás mutatta be. Csallóközi Zoltán, a Károlyi Bernát, a ferences vértanú című dokumentumfilm forgatókönyvírója, rendezője az alkotás elkészítésének történetéről szólt, majd a filmet is levetítették. A találkozó záró délelőttjén rendezett kerekasztal-beszélgetésen a „sajtóapostolok” Jusztin Péter és felesége, Dorottya személyes vallomását hallhatták a rimóci máriás zarándoklatokról.

A program lehetőséget adott arra is, hogy a résztvevők beszámoljanak lapjuk szerkesztésével kapcsolatos sikereikről, örömeikről és nehézségeikről.

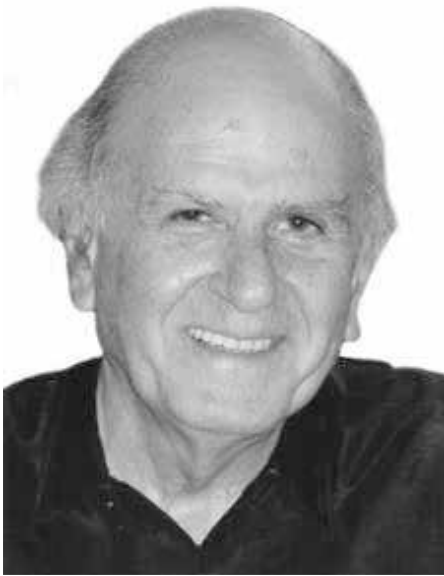
Forrás: MAKÚSZ sajtóapostolok szakosztálya
Magyar Kurír

Fotó: Demény Anna

Henri Boulad SJ a migránsokról és az iszlámról

A Kossuth Rádióban a bevándorlási hullám kapcsán interjú hangzott el Henri Boulad szír-olasz származású, Egyiptomban élő jezsuitával, akinek neve számos magyarul megjelent könyve kapcsán sokak számára ismert. A vele készült interjúból idézünk.

„Kétféle iszlám létezik, és ez mára is igaz. Van az irányítani akaró, erőszakos, és van a liberális, nyitott, toleráns iszlám. Ez a kettősség Mohamed óta létezik, és a Koránban is jelen van. A két irányzat között pedig teljes az ellentmondás. Különbséget kell tenni az iszlám és a muzulmánok között. A muzulmánok nagy többsége kedves, szimpatikus ember. Békeszeretőek, akik az együttélésre törekszenek. Azonban egy őket irányító kisebbség nem az. Egyiptomban volt olyan, akit azért akasztottak fel nyilvánosan, mert a liberális, nyitott irányt támogatta. A történelem során sokszor próbálkoztak azzal, hogy az iszlámot toleránssá tegyék. Az iszlámnak több nagyon nyitott gondolkodója is van, akik a hitet és az értelmet akarták egyensúlyba hozni. Mindig elítélték őket. Tíz évszázadon keresztül. De mindig voltak olyanok, akik elleneztek a radikalizmust. Jézus azt mondta, az igazság szabaddá

tesz. Európa, a nyugat már nem szabad. Sem politikailag, sem erkölcsileg nem szabad már. Engem nyugtalanít Európa céltalansága. Már nem hiszünk semmiben sem.

Hogy mit tegyünk?

Elég bátornak kell lenni az igazságot kimondani. Akár azon az áron is, hogy elvágják a torkunkat.

Európának vissza kell nyernie az erkölcsiségét és a hitét, amit a második világháború után elvesztett.

Ez az első és legfontosabb feladat. Napóleon élete vége felé azt mondta: „két erő vetélkedik a világon: a kard és a lélek. A kettő közül a lélek az erősebb.” Ha egy olyan ember mint Napóleon, aki egész életében háborúzott ezt mondja, akkor az jelent valamit. A valódi erő, ami a világot irányítja az a lélek.

Egyetért a bevándorlás szigorításával?

Nagyon helyes, ha segítjük az embe-
reket. De van, amit úgy nevezünk, hogy a „tolerancia küszöb”.

Ez azt jelenti, hogyha valakit találok az utcán és hazaviszem, enni adok neki, szobával kínálok, igyekszem a prob-

lémáit megoldani. De egyszer csak azt mondja nekem: „de nekem nem egy, hanem két szoba kell. Aztán három. És ne délben legyen ebéd, hanem 3 órakor.”

Amikor az akarja megszabni a törvényt, akit befogadtam, akkor elküldöm az otthonomból. Jézus azt mondta, „legyetek szelídek, mint a galamb, és okosak, mint a kígyó”.

Európa most békés, mint a galamb, de elfelejtette a másik utat. A nyitottság, a tolerancia, az emberi jogok nevében eladjuk a házainkat, eladjuk az országunkat, eladjuk a kultúránkat és eladjuk az identitásunkat.

Nagyon sokan figyelmeztetik Európát, de nem akarja meghallani. Amikor majd megérti, késő lesz. És ez nagyon hamar elkövetkezik.

Optimista a jövőt illetően?

Ha nem lennének optimista, nem lennének keresztény. Az optimizmusomat úgy hívják, hogy reménység.

Emberi szempontból katasztrófa felé haladunk. De hiszek a lélekben, hiszek a történelem irányában.

Forrás: Internet

NOVEMBERI RENDEZVÉNYEK A SZILÁGYI KERESZTÉNY ISKOLÁBAN

Szeretettel várjuk az iskolába készülő óvodásokat, testvéreiket, szüleiket következő programjainkra:

INTERAKTÍV MESEJÁTÉK kézműves foglalkozással és TÁNCHÁZZAL

2015. november 5. csütörtök 16.30

A rendezvényen megismerkedhetnek a leendő elsősök a tanító nénikkel.

Helyszín: az iskola főépülete (Veszprém, Iskola utca 6.)

OVISMISE ÉS MÁRTON-NAPI LÁMPÁS FELVONULÁS

2015. november 14. szombat 18.00

mise: a Regina Mundi-templomban Dezső atyával

Aki teheti, lámpást hozzon magával!

APRÓK TANODÁJA-ISKOLAELŐKÉSZÍTŐ FOGLALKOZÁS

2015. november 26. csütörtök 16.30

téma: játékos matematika

A foglalkozást vezeti:

Csizmadiáné Csillak Hajnalka, Schöberl Csilla

„Nem halok meg, hanem átmegyek az életre”

P. Szabó Ferenc elmélkedése Halottak napjára

A hét végén, szombaton Mindenszentek ünnepét üljük és vasárnapra esik Halottak napja, ezért most a halálról és az örök életről elmélkedünk. A halál misztériuma általában a gondolkodó embert szorongással tölti el. Felveti a létezés értelmét. Mert aki értelmet ad az élet végének, értelmet ad az életnek is: megsemmisülés, vagy átmenet a teljes életre.

Vannak azonban olyanok, akik közbösek a véggel szemben: „Éltem, és ebbe más is behalt már”, mondják a költővel. Vannak istenhívők – közvélemény-kutatások mutatják -, akik hisznek a teremtő Istenben, e csodálatos, fejlődő világmindenség tervezőjében és létrehozójában, de nem hisznek az ember halhatatlanságában, feltámadásában. Különös istenfogalmuk van: Hát a bölcs és emberszerető Isten, aki mindent a fejlődés virágáért, az emberért hoz létre, hagyná, hogy megsemmisüljön?

Szent Pál pedig az első Korintusi levél 15. fejezetében azoknak a korintusiaknak, akik hittek Krisztus feltámadásában, megmagyarázza, hogy következetlenek. Hiszen ha a hittel és a keresetséggel beletestesültek Krisztusba, a Főbe, mint tagok követik a Fő sorsát, részesülnek halálában és feltámadásában. Ha nem hisznek feltámadásukban, Krisztus hamis tanúinak bizonyulnak a pogányok előtt. Ha nincs feltámadás, nincs értelme életüknek. Ez ma is áll: ha csak ebben az életben reménykedünk, minden embernél, a hitetleneknél is szájalomra méltóbbak vagyunk, hiszen illúzió áldozatai vagyunk. Akkor együnk, igyunk, élvezzük az életet, holnap úgyis meghalunk. Ez a „carpe diem” pogány bölcsessége: szakítsd le minden perc virágát!

De mi keresztények – Isten kegyelmi ajándéka által – hisszük a test feltámadását és az örök életet. Mert „Krisztus feltámadt a halálból elsőként a halottak közül... Amint Ádámokban mindenki meghal, úgy Krisztusban mindenki életre is kel. Mindenki, amikor sorra kerül:

először Krisztus, majd az ő eljövetelekor mindnyájan, akik Krisztushoz tartozunk. Azután következik a vég, amikor Krisztus átadja Istennek, az Atyának az uralmat (...), hogy Isten legyen minden mindenben. (1Kor 15)

Kérjük a Szentlélek kegyelmét, hogy hinni tudjunk a teremtő Isten bölcsességében és emberszeretében, hinni a feltámadt Krisztusban és a mi feltá-

madásunkban! Kérjük a hit kegyelmét Lisieux-i Szent Teréz közbenjárásával, aki élete végén rettenetes hit ellenes kísértéseket élt át: a megsemmisülés gondolata kísértette, sűrű lelki éjszaka szállta meg. De mégis Jézus kegyelmével ezt vallotta: „Nem halok meg, hanem átmegyek az életre”, – a teljes, örök, boldog életre.

A szöveg a Vatikáni Rádió honlapjáról származik

Aranymise

Tóth Péter Domonkos atya 2008 óta, amikor nyugdíjazását követően Veszprémbe költözött, rendszeresen misézett templomunkban és még 83 másik helyen, tehát semmit sem veszített aktivitásából nyugdíjasként sem.

A templomunkban tartott aranymiséjén Dezső atya méltatta itteni tevékenységét, megemlékezve a papi szolgálat lényegéről is:

A pap meghívást kapott Istentől arra, hogy hirdesse az örömhírt, hogy Isten szeretetét és megbocsátó kegyelmét közvetítse híveinek. A pap a közösségért él, azt szolgálja. Krisztus igazságát kell hirdetnie „akár alkalmas, akár alkalmatlan.”

Tóth Péter Domonkos atya is ezt tette egész élete során, és teszi most is, immár ötven éve. Mint a gyertya az oltáron, folyamatosan a hívekért ég.

Végül a jó Isten áldását kérte az életére és papi szolgálatára.

Domonkos atya a szentmise végén megköszönte Dezső atya szavait, majd összegezte aktív papi tevékenységét a Váci Egyházmegyében és nyugdíjasként végzett szolgálatát nem csak Veszprém-ben, hanem országszerte.

Végül kérte imáinkat érte, és aranymisé-és áldásban részesítette a jelen lévőket.

Fotó: Zachár Zsolt

Családi délután a plébánián

Játék, zene, sport, bográcsozás mindenkinek, kézműves foglalkozás a kisebbeknek. Vidám beszélgetések a sörpadoknál, jó hangulat jellemezte a templomunk búcsúnapján megrendezett családi délutánt a plébánia udvarán szeptember 12-én.

Az időjárás is kegyes volt hozzánk, ragyogó napsütésben tölthettük egymással az időt régi barátokkal, ismerősökkel beszélgetve, és új barátságok is születhettek a kötetlen, kellemes együttlétben. Köszönjük a szervezőknek és a részt-

vevőknek az önzetlen munkát, és mindenkinek, aki jelenlétével hozzájárult a családi délután sikeréhez.

D.A., fotók: Zachár Zsolt, Bertalan Dani

70 ÉVES ÉVFORDULÓ A RAB MÁRIA- FORRÁSNÁL

Veszprém templomaiból érkező zarándokokkal, katonai részvétellel mellett, a Nyolc Boldogság terítő egyesítésével és megáldásával, agapéval egybekötve tartották meg a Kisasszony napi ünnepi szentmisét, emlékezve a 70 évvel ezelőtt tartott utolsó szentmisére a Jutasi altisztképző intézet által kiépített szabadtéri miséző helyen, amelyet Szemes József atya, a Szent Margit templom egykori plébánosa, Mindszenty bíboros egykori püspöki titkára tartott.

Egyházközségünk tagjai is csatlakoztak a Veszprém templomaiból induló zarándoklathoz. A lelkes, önkéntes munkával rendbe hozott Rab Mária-forrásnál tartották a Kisasszony-napi, ünnepi, megemlékező érseki szentmisét, szeptember 5-én, szombaton.

Egyházközségünk tagjai reggel 9-kor indultak templomunk elől, majd csatlakoztak a Szent Margit-templomnál összegyűlt zarándokokhoz, és együtt folytatták útjukat a forráshoz.

A szombati szentmise elején Márfi érsek atya megáldotta az egyesített Nyolc Boldogság terítőt, amelyet a város öt plébániájának önkéntesei hímeztek.

D.A.

„JÓT TENNI JÓ”

A Regina Mundi Plébánia karitászcsoportja kéri a kedves híveket, hogy akinek tudomása van a plébánia területén élő segítségre szoruló családról, magányos idős, vagy beteg testvéréről, jelezze azt a plébánia-hivatalban, vagy a csoport vezetőjénél (H. Kovács Zsuzsanna, tel.: 06-20/578-41-41).

Együttal szeretettel várunk csoportunkba új tagokat, akik aktívan szeretnének részt venni munkánkban.

Hírek és események

Az imaapostolság szándékai novemberre:

Általános: Hogy meg tudjunk nyílni a személyes találkozásra és a párbeszédre mindenkiel, azokkal is, akiknek a miénktől eltérő a meggyőződése.

Missziós: Hogy az Egyház pásztorai odaadóan szeretve a saját nyájukat, képesek legyenek őket útjukon kísérni és reményüket ébren tartani.

November 2-án halottak napján, reste 6 órakor tartunk szentmisét.

Halottak napjához kapcsolódó búcsúkról: „Aki a temetőt ájtatos lélekkel látogatja, és legalább lélekben imádkozik a meghaltakért, november 1-től 8-ig mindennap teljes búcsút nyerhet. Feltételek: gyónás, áldozás, imádság a pápa szándékára. Az év többi napján részleges búcsút lehet nyerni a temető meglátogatásakor. Akik halottak napján (vagyis az azt megelőző nap delétől a halottak napját követő éjfélig) meglátogatnak egy templomot vagy nyilvános kápolnát, teljes búcsút nyerhetnek a szokott feltételekkel. A látogatáskor egy miatyánkot és egy hiszekegyet kell imádkozni. Ez a búcsú elnyerhető a megelőző vagy következő vasárnapon és mindenszentek ünnepén is” (Direktórium).

November 3-án **Porres Szent Márton szerzetes** emléknapja van.

KÉSZÜLJÜNK A SZENTMISÉRE

	Olvasmány	Szentlecke	Evangélium
nov. 8.	1Kir 17,10-16	Zsid 9,24-28	Mk 12,38-44
nov. 15.	Dán 12,1-3	Zsid 10,11-14.18	Mk 13,24-32
nov. 22.	Dán 7,13-14	Jel 1,5-8	Jn 18,33b-37
nov. 29.	Jer 33,14-16	1Tessz 3,12 - 4,2	Lk 21,25-28.34-36
dec. 6.	Bar 5,1-9	Fil 1,4-6.8-11	Lk 3,1-6

IMÁDKOZZUNK ÉRTÜK...!

...mert az örök hazába költöztek: **Kántor Ferencné** (81 éves) október 15-én, **Gregor Lajosné** (77 éves) október 17-én, **Pucsek Báborka** (8 éves) október 17-én, **Barsch Ferenc** (90 éves) október 21-én.

November 4-én **Borromeo Szent Károly püspök** emléknapja van.

November 5-én **Szent Imre hercegnek**, a magyar fiúifjúság védőszentjének az ünnepe.

November 9-én a **Lateráni bazilika felszentelését** ünnepeljük. Ez a templom a pápák címtemploma, felszentelésének megünneplésével kifejezzük közösségünket a pápával.

November 11-én **Tours-i Szent Márton ünnepe** van, aki sokat fáradozott a papság műveltségének emeléséért és a szegényekért.

November 14-én, szombaton, az esti szentmise után **Márton-napi lámpás felvonulás** lesz a Szentháromság térre.

November 16-án **Skóciai Szent Margit** emléknapja van.

November 19-én **Árpád-házi Szent Erzsébet** ünnepe van, aki a felebaráti szeretet nagy szentje. Ünnepehez kapcsolódóan a következő vasárnapon, **22-én** tartjuk a **Karitás javára** történő szokásos **országos templomi gyűjtést**.

November 22-én **Szent Cecéliának**, az egyházi zene védőszentjének az emléknapja van.

November 22-én, az utolsó évközi vasárnap, **Krisztust, a Mindenség Királyát ünnepeljük**. A délelőtt 11 órai szentmisét követően imádkozzuk el a **Jézus Szíve litániát** a felajánló imával.

November 25-én **Alexandriai Szent Katalin** szűz és vértanú emléknapja van.

November 27-én 16.30-kor **iskola-előkészítő foglalkozást** tartanak a **Szilágyi iskola** pedagógusai **Aprók Tanodája** címmel.

November 29-én kezdődik az **új egyházi év, advent 1. vasárnapjával**. „C” liturgikus év lesz, ami azt jelenti, hogy a vasárnapi evangéliumi szakaszokat általában Szent Lukácstól olvassuk.

November 30-án **Szent András apostol** ünnepe.

December 3-án **Xavéri Szent Ferenc** áldozópap emléknapja van.

December 6-án **advent 2. vasárnapja** van.

Advent folyamán hétfőtől péntekig **hajnali szentmisét** mondunk reggel **6.30-kor**. A szokásos reggel 7 órai szentmisek elmaradnak.